

Wersja zanonimizowana

Tłumaczenie

C-105/20-1

Sprawa C-105/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

27 lutego 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Tribunal du travail de Nivelles (Belgique)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

3 lutego 2020 r.

Strona powodowa:

UF

Strona pozwana:

Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Tribunal du travail du Brabant wallon (sąd pracy Brabancji Walońskiej)

Division Nivelles (Wydział Nivelles)

Piąta izba

Orzeczenie [Or. 2]

W SPRAWIE:

UF, [...],

strona powodowa i występująca o dopozwanie,

[...].

PRZECIWKO:

1. A.S.B.L. PARTENA, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants,

[...]

Pierwszy pozwany,

[...].

2. INSTITUT NATIONAL D'ASSURANCES SOCIALES POUR TRAVAILLEURS INDÉPENDANTS, w skrócie „INASTI”,

[...]

Drugi pozwany,

[...]

ORAZ PRZECIWKO:

UNION NATIONALE DES MUTUALITÉS LIBRES (PARTENAMUT), w skrócie „UNMLIBRES”, instytucji ubezpieczeniowej uczestniczącej w systemie obowiązkowych ubezpieczeń zdrowotnych i ubezpieczeń od niezdolności do pracy, [...] zwanej dalej „UNML” lub „PARTENAMUT”,

strona dopozwana,

[...]

[...] [Or. 3]

I. DANE DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA

[...] [Procedura krajowa]

II. PRZEDMIOT POWÓDZTWA

Pismem z dnia 23 października 2006 r. UF wniosła o zobowiązanie ASBL PARTENA, UNMLIBRES (do którego należy PARTENAMUT) i INASTI, solidarnie, [...] do zapłaty kwoty 2.041,91 EUR z tytułu ryczałtowego zasiłku macierzyńskiego dla kobiet prowadzących działalność na własny rachunek.

[...] [wniosek o zasądzenie kosztów]

III. OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNE [...]

[...]

– [...] **[Or. 4]**

– Wyrokiem z dnia 11 maja 2017 r. niniejszy sąd w innym składzie:

– [...]

– [...] zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej [...] z dwoma pytaniami prejudycjalnymi [...]:

[...] [treść pytań prejudycjalnych, identycznych z pytaniami zawartymi w sentencji]

– [...]. **[Or. 5]**

– W dniu 5 października 2017 r. [postanowienie z dnia 5 października 2017 r., OJ, C-321/17, niepublikowane, EU:C:2017:741], Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym [...] za oczywiście niedopuszczalny z następujących powodów:

– okoliczności faktyczne sporu w postępowaniu głównym są przedstawione w sposób bardzo niekompletny. [...];

– w postanowieniu odsyłającym nie wskazano powodów, dla których UF nie może korzystać z zasiłku ryczałtowego przewidzianego w ramach ubezpieczenia macierzyńskiego na rzecz osób prowadzących działalność na własny rachunek;

– ramy prawne sporu w postępowaniu głównym [...] [:] sąd odsyłający powołuje się w swych pytaniach na dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r. Niemniej jednak nie przedstawia on w swoim postanowieniu treści przepisów tego dekretu, które mogą mieć zastosowanie w sprawie w postępowaniu głównym;

– sąd odsyłający nie przedstawia z wymaganą dokładnością i jasnością powodów, dla których uważa, że taka wykładnia wydaje mu się niezbędna lub użyteczna dla rozstrzygnięcia sprawy w postępowaniu głównym. Ponadto nie wyjaśniono związku między prawem Unii a przepisami krajowymi mającymi zastosowanie w sporze w postępowaniu głównym.

Trybunał orzekł [...]: *„Należy jednak zauważyć, że sąd odsyłający zachowuje możliwość przedłożenia kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jeżeli będzie w stanie przedstawić Trybunałowi wszystkie informacje pozwalające temu ostatniemu na*

wydanie orzeczenia (zob. podobnie postanowienie z dnia 12 maja 2016 r., Security Service i in., C-692/15 do C-694/15, EU:C:2016:344, pkt 30 i przytoczone tam orzecznictwo)”.

- W dniu 28 grudnia 2018 r. UF wniosła do niniejszego sądu o rozpoznanie sprawy, wskazując, że do sądu, który zwrócił się z pytaniem prejudycjalnym do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, należy przedstawienie stanu faktycznego sporu i przepisów prawa belgijskiego.

[...]. [Procedura krajowa] **[Or. 6]**

IV. ANALIZA

A. Ramy faktyczne

[...]

Powódka proponuje przedstawienie do wiadomości Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujących informacji:

- 1 W okresie od stycznia 2002 r. do grudnia 2010 r. UF wykonywała dwa rodzaje działalności zawodowej i podlegała łącznie dwóm odrębnym systemom:
 - była zatrudniona w niepełnym wymiarze czasu pracy (50%) jako asystentka na uniwersytecie,
 - prowadziła dodatkową działalność na własny rachunek jako adwokat w ramach Izby Adwokackiej w Brukseli.

W tym okresie UF uczestniczyła w systemie dla osób prowadzących działalność na własny rachunek i opłacała składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu prowadzenia dodatkowej działalności na własny rachunek.

Jednakże z uwagi na wysokość jej dochodów z działalności na własny rachunek omawiane składki zostały obliczone nie na podstawie systemu przewidzianego dla dodatkowej działalności na własny rachunek, lecz na podstawie systemu dla osób prowadzących główną działalność na własny rachunek, mianowicie w wysokości 4234,16 EUR za rok 2006.

- 2 W dniu 1 marca 2006 r. UF urodziła dziecko [...].
- 3 Jako pracownica najemna otrzymała w maju 2006 r. zasiłek macierzyński w wysokości 3458,54 EUR brutto.

Kwota ta została obliczona na podstawie przepisów dotyczących pracownic najemnych, czyli wynosiła 82% wynagrodzenia za pracę w niepełnym wymiarze

czasu pracy na uniwersytecie w pierwszych 30 dniach, a następnie 75% tego wynagrodzenia w kolejnych 2 miesiącach.

Zasiłek macierzyński obejmuje zatem jedynie część działalności zawodowej UF, czyli jej pracę najemną, i w niniejszej sprawie odpowiada kwocie około 1,000 EUR netto miesięcznie w okresie 3 miesięcy.

Co się tyczy jej działalności na własny rachunek, UF nie otrzyma żadnego zasiłku macierzyńskiego, lecz będzie musiała nie tylko zaprzestać pracy, ale także nadal opłacać składki na ubezpieczenie społeczne jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek, ponieważ podczas urlopu macierzyńskiego nie przewidziano żadnego zwolnienia z płacenia tych składek.

Rzeczywiście otrzymana kwota jest więc znacznie niższa od dochodów, które UF pobierała w tamtym czasie, jeśli uwzględni się jej wynagrodzenie na uniwersytecie i jej dochody w charakterze adwokata. **[Or. 7]**

Za 9 miesięcy, które przepracowała w 2006 r. (podczas pozostałych 3 miesięcy wykorzystała urlop macierzyński), UF otrzymała bowiem kwotę 11 274,02 EUR brutto jako wynagrodzenie na uniwersytecie oraz kwotę 27 480 EUR brutto jako wynagrodzenie adwokata.

[...]

- 4 W celu uzyskania odpowiednich środków w okresie jej urlopu macierzyńskiego UF złożyła, w charakterze osoby prowadzącej działalność na własny rachunek [...], wniosek o przyznanie zasiłku ryczałtowego w ramach ubezpieczenia macierzyńskiego.

Ten zasiłek ryczałtowy wynosi 2041,91 EUR brutto.

Ani PARTENA, ani PARTENAMUT, ani UNMLIBRES nie nadały temu wnioskowi dalszego biegu.

Tymczasem w okresie objętym tym zasiłkiem UF nie mogła wykonywać jakiegokolwiek działalności zawodowej.

UF przebywała na urlopie macierzyńskim i, wykorzystawszy cały swój urlop przed i po urodzeniu dziecka, nie świadczyła pracy przez 3 miesiące, czyli od końca lutego 2006 r. do połowy czerwca 2006 r.;

W tym okresie nadal opłacała jednak swoje składki na zabezpieczenie społeczne jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek, ponieważ wysokość tych składek obliczana była kwartalnie (UF pracowała na własny rachunek do końca lutego 2006 r. i od połowy czerwca 2006 r.);

- 5 Pismem z dnia 4 września 2006 r. pełnomocnik UF zwrócił się do PARTENA z zapytaniem w sprawie wniosku o przyznanie zasiłku ryczałtowego w ramach ubezpieczenia macierzyńskiego.

PARTENA odpowiedziała pismem z dnia 25 września 2006 r., że za zasiłek macierzyński odpowiedzialne było towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych UF.

UF wniosła odwołanie od tej decyzji [...] w dniu 23 października 2006 r.

- 6 W dniu 25 października 2006 r. PARTENAMUT przesłała UF formularz w celu ubiegania się o zasiłek macierzyński w systemie dla osób prowadzących działalność na własny rachunek.
- 7 W dniu 9 listopada 2006 r. PARTENA potwierdziła wobec pełnomocnika UF odmowę wypłaty zasiłku macierzyńskiego. **[Or. 8]**

W pozwie [...] z dnia 23 października 2006 r. UF domagała się zasądzenia od ASBL PARTENA, UNION NATIONALE DES MUTUALITES LIBRES – zwanego dalej UNMLIBRES (do którego należy PARTENAMUT) i INASTI solidarnie [...] zapłaty kwoty 2041,91 EUR tytułem ryczałtowego zasiłku macierzyńskiego dla kobiet prowadzących działalność na własny rachunek.

[...] [wniosek o obciążenie kosztami postępowania]

- 8 [...]
- [...]. [procedura krajowa]
- 9 Orzeczeniem z dnia 11 maja 2017 r. tribunal du travail du Brabant wallon, Division Nivelles (sąd pracy Brabancji Walońskiej, wydział Nivelles):
- [...];
 - przed wydaniem orzeczenia wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej [...] z dwoma pytaniami prejudycjalnymi [...]:
- [...] **[Or. 9]** [...] [powtórzenie treści pytań prejudycjalnych]

Sąd zamierza odwołać się do tej analizy okoliczności faktycznych.

B. Ramy prawne pytania prejudycjalnego

1. Zasiłek ryczałtowy w ramach ubezpieczenia macierzyńskiego i świadczenie w odpowiedniej wysokości

Powódka wyjaśnia [...]:

- 1 W Belgii system zabezpieczenia społecznego tradycyjnie wpisuje się w koncepcję reformy Bismarcka. Jest on zasadniczo pomyślany jako „ubezpieczenie”:
 - 1 Obejmuje pracowników i ich rodziny ochroną przed skutkami utraty pracy, to znaczy w przypadku bezrobocia, niezdolności do pracy, śmierci pracownika, osiągnięcia wieku emerytalnego.
 - 2 Jest finansowany ze składek na ubezpieczenie społeczne uiszczanych przez pracowników i pracodawców.
 - 3 Obejmuje on osoby, które uczestniczyły w jego finansowaniu, to znaczy osoby, które przez odpowiedni okres pracowały i opłacały składki.
 - 4 Zarządzają nim przedstawiciele pracowników i pracodawców.

„Zasada ubezpieczenia” ma wpływ na charakter prawa do świadczeń oraz obowiązek opłacania składek.

Po pierwsze, **zasilki są świadczeniem wzajemnym za udział w finansowaniu systemu**. Co do zasady powstanie uprawnienia jest więc uzależnione jedynie od dwóch kwestii: czy pracownik w wystarczającym stopniu uczestniczył w finansowaniu? Czy zrealizowało się ryzyko? Prawdą jest, że zasady wykonywania tego prawa są bardzo liczne. Jednakże skonstruowany w ten sposób system nie uwzględnia warunków związanych w szczególności z zasługami lub potrzebami.

Po drugie, **uiszczenie składek gwarantuje wypłatę z ubezpieczenia w przypadku wystąpienia ryzyka objętego ochroną**. Daje ono prawo do świadczeń. To samo dotyczy składek w ramach ubezpieczeń prywatnych. W związku z tym pracownik, który opłacał składki, może dochodzić prawa podmiotowego do świadczenia socjalnego określonego w ustawodawstwie. Natomiast nie ma on prawa podmiotowego do składek: nie może ubiegać się ani o ich zwrot, ani o świadczenie równoważne zapłaconym składkom.

Świadczenie z ubezpieczenia społecznego w ramach urlopu macierzyńskiego [Or. 10]

- 2 W Belgii urlop macierzyński jest objęty obowiązkowym ubezpieczeniem zdrowotnym. W orzecznictwie belgijskim (trybunał konstytucyjny, wyrok z dnia 28 marca 2013 r., nr 51/2013) orzeczono już, że ustawodawstwo belgijskie dotyczące obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego narusza art. 10 i 11 konstytucji, nie pozwalając osobie, która pracuje w niepełnym wymiarze czasu pracy jako pracownik najemny i w niepełnym wymiarze czasu pracy prowadzi działalność na własny rachunek, na niezdolność do pracy wyłącznie w jednym z dwóch miejsc pracy, zobowiązując wspomnianego pracownika do zaprzestania wszelkiej działalności, mimo że jest on niezdolny do wykonywania wyłącznie jednego rodzaju swojej aktywności zawodowej.

Prawo belgijskie przewiduje dwa odrębne systemy w zależności od rodzaju aktywności pracownika i objęcie go ubezpieczeniem społecznym pracowników najemnych lub ubezpieczeniem społecznym osób prowadzących działalność na własny rachunek.

W ramach zasiłków dla pracownicy najemnej właściwe są następujące przepisy prawa belgijskiego:

- **Po pierwsze, ustawa z dnia 14 lipca 1994 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu zdrowotnym i zasiłkach** przewiduje wypłatę świadczenia zwanego „zasiłkiem macierzyńskim” pracownikom najemnym pod wyraźnym warunkiem, że zaprzestały one wszelkiej pracy (art. 113);
- Po drugie, dekret królewski z dnia 3 lipca 1996 r. w sprawie wykonania ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu zdrowotnym i zasiłkach (w brzmieniu obowiązującym w tamtym czasie) stanowi: *„Stawka zasiłku macierzyńskiego wynosi 79,5% utraconego wynagrodzenia, o którym mowa w art. 113 akapit trzeci ujednoliconej ustawy, przez pierwsze trzydzieści dni okresu urlopu macierzyńskiego, określonego w art. 114 i 115 ujednoliconej ustawy, oraz 75% tego wynagrodzenia począwszy od trzydziestego pierwszego dnia tego okresu.*

Jednakże w ciągu pierwszych trzydziestu dni okresu (ochrony macierzyństwa) uprawnione, o których mowa w art. 86 § 1 pkt 1 lit. a) i b) ujednoliconej ustawy, otrzymują zasiłek macierzyński w wysokości 82% ww. utraconego wynagrodzenia bez potrzeby stosowania ograniczenia wynagrodzenia przewidzianego w ww. art. 113 akapit trzeci” [w art. 216] [...]

Co się tyczy pracownicy prowadzącej działalność na własny rachunek, właściwe są następujące przepisy prawa belgijskiego:

- artykuł 94 i następne dekretu królewskiego z dnia 20 lipca 1971 r. ustanawiającego ubezpieczenie w zakresie zasiłków i macierzyństwa dla osób prowadzących działalność na własny rachunek i pomagających im małżonków (obowiązującego od dnia 1 stycznia 2003 r.) przewidują przyznanie ryczałtowego zasiłku macierzyńskiego na rzecz pracownic prowadzących działalność na własny rachunek;
- art. 97 wspomnianego dekretu królewskiego przewiduje jednak, że: *„Zasiłek macierzyński pomniejsza się o wysokość zasiłku, do którego ubezpieczony jest uprawniony na podstawie ujednoliconej ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu zdrowotnym i zasiłkach z dnia 14 lipca 1994 r. (tygodnie urlopu macierzyńskiego, o których mowa w art. 93)”;*

Przez cały okres urlopu macierzyńskiego pracownica prowadząca działalność na własny rachunek jest zobowiązana do dalszego płacenia składek na ubezpieczenie społeczne, a tym samym do uczestniczenia w finansowaniu systemu dla osób prowadzących działalność na własny rachunek. **[Or. 11]**

Jeśli chodzi bowiem o sytuację pracownicy, która opłaca składki zarówno jako pracownik najemny, jak i jako osoba prowadząca dodatkową działalność na własny rachunek, właściwe uregulowanie znajduje się w dekrete królewskim z dnia 20 lipca 1971 r. Dekret ten wyłącza pracownice prowadzące dodatkową działalność na własny rachunek z kręgu osób uprawnionych do zasiłku macierzyńskiego na tej podstawie, że nie opłacają one składki z tytułu głównej działalności (co nie ma miejsca w niniejszej sprawie) i co do zasady nabywają prawo do zasiłku macierzyńskiego w innym systemie zabezpieczenia społecznego.

Artykuł 3 dekretu królewskiego z dnia 20 lipca 1971 r. przewiduje to wyłączenie w następujący sposób:

„Uprawnionymi do ubezpieczenia ustanowionego w niniejszym dekrete są:

1 osoby prowadzące działalność na własny rachunek podlegające dekretowi królewskiemu nr 38 z dnia 27 lipca 1967 r. z wyłączeniem [...]

b) ubezpieczonych, którzy na mocy art. 12 § 21 wspomnianego dekretu królewskiego nie są zobowiązani do zapłaty jakiegokolwiek składki lub są zobowiązani jedynie do zapłaty obniżonej składki” (podkreślenie sądu).

Obliczanie kwoty, którą ma zapłacić osoba prowadząca dodatkową działalność na własny rachunek, zostało przewidziane w art. 12 § 2 dekretu królewskiego nr 38 z dnia 27 lipca 1967 r. w sprawie systemu ubezpieczenia społecznego dla osób prowadzących działalność na własny rachunek, który ma następujące brzmienie:

„Ubezpieczony, który poza działalnością objętą niniejszym dekretem wykonuje zwykle i jako główną inną działalność zawodową, nie jest zobowiązany do opłacania składek, jeżeli jego dochody z działalności zawodowej w charakterze osoby prowadzącej działalność na własny rachunek uzyskane w roku składkowym, o którym mowa w art. 11 § 2, nie osiągają 405,60 EUR. Jeżeli omawiane dochody wynoszą co najmniej 405,60 EUR, ubezpieczony jest zobowiązany do zapłaty następujących rocznych składek [...]”.

Przewiduje on zatem, że osoba prowadząca dodatkową działalność na własny rachunek nie jest zobowiązana do zapłaty jakichkolwiek składek lub jest zobowiązana jedynie do zapłaty obniżonych składek na ubezpieczenie społeczne.

W ten sposób dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r. nie bierze pod uwagę rzeczywistej wysokości składek na ubezpieczenie społeczne płaconych przez osobę prowadzącą działalność na własny rachunek i nie pozwala w związku z tym na uwzględnienie rzeczywistej sytuacji, w jakiej znajduje się osoba prowadząca dodatkową działalność na własny rachunek, nawet jeśli znajduje się ona w takiej samej sytuacji co osoba prowadząca główną działalność na własny rachunek, która tak jak ona opłaca składki w kwocie przewidzianej dla działalności głównej.

Ponadto dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r. odnosi się do osób prowadzących działalność na własny rachunek, które płacą obniżoną składkę, co nie ma miejsca w przypadku osób prowadzących dodatkową działalność na własny rachunek, które muszą uiszczać składki obliczone w taki sam sposób, jak składki płacone przez osoby prowadzące główną działalność na własny rachunek, z tego względu, że ich dochody przekraczają określony pułap (który zmienia się co roku).

2. Podstawa nierówności w niniejszej sprawie: dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r.

UF wyjaśnia [...]:

- 1 Dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r., na którym PARTENA opiera swoją odmowę wobec UF prawa do zasiłku macierzyńskiego, nie może być stosowany; nie jest on bowiem zgodny z zasadą niedyskryminacji i przepisami dotyczącymi ochrony macierzyństwa. **[Or. 12]**

W szczególności dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r.:

- (1) wprowadza dyskryminację pomiędzy osobami prowadzącymi dodatkową działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy (płacącymi składki tak jak osoba prowadząca główną działalność na własny rachunek) a osobami prowadzącymi główną działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ te osoby, które prowadzą główną działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy, otrzymują całość zasiłku macierzyńskiego, podczas gdy te osoby, które prowadzą dodatkową działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy i które podlegają obowiązkowi składkowemu przewidzianemu dla działalności głównej, nie otrzymują zasiłku macierzyńskiego.

Tę dyskryminacyjną sytuację należy zbadać równolegle z ochroną macierzyństwa przewidzianą w dyrektywie Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, która wymaga utrzymania wynagrodzenia lub prawa do odpowiedniego świadczenia dla pracownic podczas urlopu macierzyńskiego; wyłącznie osoby prowadzące główną działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy otrzymują odpowiednie świadczenie;

- (2) wprowadza dyskryminację bezpośrednią między pracownicami najemnymi zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy a osobami łączącymi w pełnym wymiarze czasu pracę najemną i działalność na własny rachunek, ponieważ tylko tym pierwszym przyznaje się odpowiednie świadczenie.

- 2 Podczas urlopu macierzyńskiego UF pobrała zasiłek macierzyński na podstawie ustawy z dnia 14 lipca 1994 r. o obowiązkowym ubezpieczeniu zdrowotnym i zasiłkach. Konkretnie otrzymała ona procent wynagrodzenia obliczony za pracę w charakterze pracownika najemnego w niepełnym wymiarze czasu pracy, czyli kwotę brutto 3458,54 EUR obejmującą trzy miesiące urlopu macierzyńskiego, czyli kwotę netto wynoszącą około 1,000 EUR miesięcznie.

W tym samym okresie (i do grudnia 2010 r.) nadal opłacała składki na ubezpieczenie społeczne jako osoba prowadząca dodatkową działalność na własny rachunek. Składki na ubezpieczenie społeczne uiszczane z tego tytułu są obliczane w sposób przewidziany dla głównej działalności prowadzonej na własny rachunek (czyli w kwocie 1,058 EUR za kwartał).

Jednakże podczas urlopu macierzyńskiego nie uzyskiwała już żadnych dochodów jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek, ponieważ przestała pracować, aby zaopiekować się swoim dzieckiem w ramach urlopu macierzyńskiego.

Ponadto, jak wskazano powyżej, podczas całego urlopu macierzyńskiego osoba prowadząca działalność na własny rachunek jest zobowiązana do dalszego płacenia składek na ubezpieczenie społeczne, tym bardziej gdy, jak to miało miejsce w przypadku UF, urlop macierzyński obejmuje dwa kwartały (1 i 2 kwartał 2006 r.), podczas których osoba prowadząca działalność na własny rachunek pracuje zarówno przed urlopem macierzyńskim, jak i po nim.

W celu uzupełnienia swoich dochodów zastępczych z tytułu zatrudnienia jako pracownica najemna w niepełnym wymiarze czasu pracy UF złożyła zatem wnioski o przyznanie zasiłku macierzyńskiego na podstawie dekretu królewskiego z dnia 20 lipca 1971 r. ustanawiającego ubezpieczenie w zakresie zasiłków i macierzyństwa dla osób prowadzących działalność na własny rachunek. **[Or. 13]**

- 3 PARTENA odmówiła przyznania jej zasiłku na tej podstawie, że art. 97 ww. dekretu królewskiego stanowi, iż ów zasiłek macierzyński pomniejsza się o wysokość świadczeń, o które uprawniony może ubiegać się na podstawie ujednoczonej ustawy o obowiązkowym ubezpieczeniu zdrowotnym i zasiłkach z dnia 14 lipca 1994 r.

Podążając za rozumowaniem PARTENA, pracownica, której przysługuje prawo do zasiłku z tytułu choroby lub niezdolności do pracy (w niniejszym przypadku zasiłku macierzyńskiego), która jest zatrudniona w kilku miejscach w niepełnym wymiarze czasu pracy (w niniejszym przypadku pracownik najemny i osoba prowadząca działalność na własny rachunek) i która opłaca składki na ubezpieczenie społeczne z tytułu każdego jej zatrudnienia, może korzystać jedynie z ograniczonego zasiłku macierzyńskiego i tylko w odniesieniu do jednego zatrudnienia w niepełnym wymiarze czasu pracy (w niniejszym przypadku obniżonej części jej wynagrodzenia jako pracownicy najemnej).

Ta sama pracownica jest ponadto zobowiązana do zaprzestania wszelkiej aktywności zawodowej, ale nie może korzystać z zasiłku macierzyńskiego pokrywającego całość świadczonej przez nią pracy.

Z powyższego wynika, że obniżony zasiłek macierzyński przyznawany pracownicy zatrudnionej w dwóch miejscach pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy, która opłaca składki na ubezpieczenie społeczne za każde ze swoich świadczeń pracy, nie może zostać uznany za świadczenie ustalone na takim poziomie, by omawiana pracownica mogła utrzymać siebie i swoje dziecko w dobrych warunkach zdrowotnych i na odpowiednim poziomie życia.

Odmawiając UF wypłaty tego zasiłku ryczałtowego, PARTENA uniemożliwiła UF korzystanie w konkretnym przypadku z odpowiedniego świadczenia obejmującego jej urlop macierzyński, mimo że faktycznie opłacała ona składki w dwóch systemach ubezpieczenia społecznego jako pracownica najemna i jako osoba pracująca na własny rachunek.

Sąd zgadza się z tymi wyjaśnieniami strony powodowej.

Uważa on, że stanowią one odpowiedź na uwagi Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, który postanowieniem z dnia 5 października 2017 r. uznał wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym [...] za oczywiście niedopuszczalny [przypomnienie powodów, dla których Trybunał Sprawiedliwości uznał wniosek za niedopuszczalny].

Należy także przypomnieć, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej zakończył swoje postanowienie w następujący sposób: „Należy jednak zauważyć, że sąd odsyłający zachowuje możliwość przedłożenia kolejnego wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, jeżeli będzie w stanie przedstawić Trybunałowi wszystkie informacje pozwalające temu ostatniemu na wydanie orzeczenia”. [Or. 14]

Sąd uważa, że tak jest w niniejszej sprawie: jak już stwierdzono, wyjaśnienia przedstawione przez powódkę stanowią odpowiedź na uwagi Trybunału Sprawiedliwości, do którego należy zwrócić się z dwoma pytaniami prejudycjalnymi przedstawionymi poniżej.

Z POWYŻSZYCH WZGLĘDÓW,

Sąd,

[...]

1) **zwraca się** do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z następującymi dwoma pytaniami prejudycjalnymi:

[1]) „Czy dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r. ustanawiający ubezpieczenie w zakresie zasiłków i macierzyństwa dla osób prowadzących działalność na

własny rachunek i pomagających im małżonków narusza art. 21 i 23 karty praw podstawowych, dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana), dyrektywę 86/613/EWG Rady z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa i porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin, wprowadzone dyrektywą Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, ponieważ nie przewidziano w nim odpowiedniego świadczenia w ramach urlopu macierzyńskiego dla osób prowadzących dodatkową działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy, jednak opłacających składki jak osoby prowadzące główną działalność, podczas gdy osoba prowadząca główną działalność na własny rachunek w niepełnym wymiarze czasu pracy pobiera zasiłek macierzyński w pełnej wysokości?

- [2] Czy dekret królewski z dnia 20 lipca 1971 r. ustanawiający ubezpieczenie w zakresie zasiłków i macierzyństwa dla osób prowadzących działalność na własny rachunek i pomagających im małżonków narusza art. 21 i 23 karty praw podstawowych, dyrektywę Rady 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią, dyrektywę 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana), dyrektywę 86/613/EWG Rady z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa i porozumienie ramowe dotyczące pracy w niepełnym wymiarze godzin, wprowadzone dyrektywą Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącą Porozumienia ramowego dotyczącego pracy w niepełnym wymiarze godzin, ponieważ nie przewidziano w nim odpowiedniego zasiłku w ramach urlopu macierzyńskiego dla osoby, która w pełnym wymiarze czasu pracy jest jednocześnie zatrudniona jako pracownik najemny i prowadzi działalność na własny rachunek, podczas gdy osoba prowadząca działalność na własny rachunek w pełnym wymiarze czasu pobiera zasiłek macierzyński w pełnej wysokości?”. [Or. 15]

2) [...] [przypomnienie przedstawionych informacji]

[...]

[Zawieszenie postępowania]

DOKUMENT ROBOCZY